HUNTS 2026

Humanitaarainete
õpilaskonverents

2026 HUNTS

Eesti Kirjandusmuuseum
Eesti Rahva Muuseum
Hugo Treffneri Gümnaasium

HUNTS 2026

===

Humanitaarainete õpilaskonverents

6. november 2026
Eesti Kirjandusmuuseum, Tartu

Teesid

Tartu 2026
EKM Teaduskirjastus

Toimetajad: Ave Goršič, Helina Harend
Keeletoimetaja: Kanni Labi
Küljendaja: Diana Kahre
Kunstnik: Jane Liiv
Logo autor: Raimond Lepiste

Korraldajad
Ave Goršič, Helina Harend (Eesti Kirjandusmuuseum)
Virve Tuubel (Eesti Rahva Muuseum)
Kristiina Punga (Hugo Treffneri Gümnaasium)

Toetajad: Eesti Kirjandusmuuseum, Eesti Rahva Muuseum, Hugo Treffneri Gümnaasium, Eesti Teadusagentuur

Konverentsi koduleht: https://www.kirmus.ee/et/hariduskeskus/hunts

ISBN 978-9916-742-96-9 (trükis)
ISBN 978-9916-742-97-6 (pdf)

© autorid
© Jane Liiv
© Raimond Lepiste
© Eesti Kirjandusmuuseum

Kava

10.20 **avamine**
Eesti Kirjandusmuuseumis IV korrusel

10.30 **Riin Rebane** Rahvatantsu „Kiigel kartlik“ loomine ja õpetamine

10.50 **Moona Lee Kallas** Kallase perekonna ajaloo uurimine

11.10 **Kaarel Jagomägi** Sõna *mägi* kohanimes: nimepäritolu ja pärimus Eesti eri piirkondades

11.30 **Rasmus Kirotar** Fotoraamat minu vanavanaisa meresõiduaegadest

11.50–12.40 lõuna ja puhkepaus

12.40 **Kadi Puumets** Kaks aastat ühe fantaasialoo maailmas – „Mineviku müsteerium“

13.00 **Arianna Vaet** Õigekirjanormidest kõrvalekalded tänapäeva noorte autorite luules ajakirja Värske Rõhk nr 98 näitel

13.20 **Kätriin Kõiv** Omadussõnad Nõukogude Liidu ajakirjanduses Tartu Kommunisti (01.–03.07.1941) näitel

13.40 sirutuspaus

13.50 **Marie Gordeeva** Tartus elavate soome-ugri noorte intervjueerimine

14.10 **Madli Olbrei** Hugo Treffneri Gümnaasiumi neidude arusaamad naiseks olemisest: kuidas on soolised normid neid arusaamu mõjutanud?

Eessõna

Tere tulemast kaheksandale humanitaarainete õpilaskonverentsile HUNTS, mis toimub 6. novembril 2026. aastal Eesti Kirjandusmuuseumis Tartus!

HUNTS on mõeldud õpilastele üle Eesti, kes 2026/27. õppeaastal õpivad 8.–12. klassis. Konverentsi eesmärk on aidata teadvustada õpilaskonverentsi kaudu humanitaarainete vajalikkust Eesti riigile ja ühiskonnale, parandada humanitaarteaduste mainet ühiskonnas ning pöörata õpilaste tähelepanu humanitaarteadustele võimaliku edasise atraktiivse karjäärisuunana.

Konverents toob kokku õpilased ja teadlased tutvustama oma värskeid mõtteid ja vaateid ning arutlema humanitaarteaduste rolli ja väljundite üle, valmistades sel moel ette uut põlvkonda humanitaarteadlasi ja aidates suurendada humanitaarteaduste kõlapinda. Konverents võimaldab saada esinejatel vahetut tagasisidet ja innustust tegevteadlastelt ning viimistleda oma uurimusi enne õpilaste riiklikku teadustööde konkurssi.

HUNTS 2026 on jätk samanimelistele konverentsidele, mis said alguse 2018. aastal. Pandeemia tõttu jäi vahele 2020. aasta konverents.

HUNTSi korraldavad Eesti Kirjandusmuuseum, Eesti Rahva Muuseum ja Hugo Treffneri Gümnaasium ning toetab Eesti Teadusagentuur.

Indu ja jaksu huntsidele teadusmaastikul uute jälgede ja radade leidmisel!

Korraldajad

Rahvatantsu „Kiigel kartlik“ loomine ja õpetamine

Riin Rebane
Tartu Karlova Kool, 9. klass
Juhendaja Eve Roomere

Minu loovtöö eesmärk oli luua rahvatants, õpetada see tantsurühmale selgeks ja kirjutada tantsukirjeldus koos joonistega. Olen rahvatantsuga tegelenud üheksa aastat ning juba väiksest saadik olen olnud ka rahvatantsuõpetaja rollis, aidanud ja õpetanud teisi, kui treener kellegagi tegeleb. Väga pikalt on olnud mul soov luua enda rahvatants, seista rühma ees ning läbi viia trennid, kus õpetan enda loodud tantsu. Valisin juhendamiseks Tartu Ülikooli Rahvakunstiansambli tantsurühma Tulevased Tudengid 2, kus olen ka ise tantsija.

Minu töö koosnes paljudest etappidest: sobiva muusika leidmine, tantsusammude, kombinatsioonide ja liikumiste väljamõtlemine ning nende muusikasse sobitamine, ise rahvatantsutrennides rahvatantsu õpetamine, selle filmimine, tantsujooniste joonistamine ja tantsukirjelduse kirjutamine. Ma sain tantsu õpetamise käigus juurde väga palju juhendamiskogemust, julgust minna teiste ette ja õpetada enda loodud tantsu. Õpetades sain kogemuse, kuidas eri kombinatsioone, samme ja liikumisi omavahel kokku sobitada ja vajadusel muuta. Tantsukirjelduse kirjutamisel ja jooniste tegemisel toetusin tantsualasele kirjandusele, näiteks võtsin eeskuju Ilma Adamsoni tantsukirjeldustest ja joonistest teoses „Süda on tantsule valla“. Tantsukirjelduse loomisel oli oluline täpsus ning sellele etapile kulus väga kaua aega. Minu loovtöö kirjalik osa kajastabki rahvatantsu loomise ja õpetamise protsessi ning tulemust, milleks on video ja kirjeldus koos joonistega.

Kallase perekonna ajaloo uurimine

Moona Lee Kallas
Ruila Põhikool, 9. klass
Juhendaja Lea Tikenberg-Rulli

Minu loovtöö eesmärk oli uurida oma isapoolse perekonna isaliini nii kaugele kui võimalik.

Minu töö koosneb kahest peatükist. Esimeses peatükis annan ülevaate, kuidas suguvõsa üldse uurida ning milliseid allikaid kasutada, kust infot leida ja mida teadma peaks. Teises peatükis esitasin kõik andmed, mida uurimistöö käigus oma isapoolse meesliini kohta leidsin.

Minu otsingud viisid mind tagasi mitu sajandit. Esimesed teadaolevad andmed minu suguvõsa isaliini kohta pärinevad Põhjasõja perioodist ehk 17. sajandi lõpust kuni 18. sajandi alguseni. Mul õnnestus kindlaks teha üheksa põlvkonda isapoolseid esivanemaid. Kui mind sisse lugeda, siis on teada kümme põlvkonda. Sain ka teada, et kõik minu isapoolsed sugulased on pärit Läänemaalt ja elanud kõik sealsamas piirkonnas: Paadrema, Mõtsu, Ännikse, Äila, Vatla, Koeri külades. Ilmnes, et isapoolses suguvõsas on läbi aastate väga armastatud mehenimedeks olnud Mihkel ja Madis, mis esinevad peaaegu igas põlvkonnas. Samuti leidsin infot, kui palju minu perekonnanimega inimesi elab Eestis selle aasta arvestusega.

Töö koostamisel olid raskusteks kontode puudumine vajalikes veebikeskkondades ning see, et osa arhiividokumente olid vene keeles või raskesti loetavad.

Sõna *mägi* kohanimes: nimepäritolu ja pärimus Eesti eri piirkondades

Kaarel Jagomägi
Hugo Treffneri Gümnaasium, 11. klass
Juhendaja Anne-Ly Lehtla

Miks kannab mõni vaevumärgatav kõrgendik mäe nime ja kust pärinevad Eesti mäenimed? Uurimistöös käsitlen mäe nime kandvate paikade nimesid Haanja, Otepää, Sakala, Pandivere ja Karula kõrgustikul ning Saaremaal ja Hiiumaal. Eesmärk on selgitada nende nimede kujunemist ning seoseid maastiku, kohaliku keele, inimtegevuse ja pärimusega. Huvi teema vastu kasvas välja matkadest, mida alustasime Haanjas 2020. aasta jaanuaris ja jätkasime Eesti eri piirkondades. Külastatud paikade loetelu on veebilehel 400tippu.ee. Eriti tekitasid küsimusi saarte madalad künkad: miks on inimesed pidanud neid piisavalt tähelepanuväärseks, et mäeks nimetada?

Töö põhineb kohanimealase kirjanduse ja kirjalike pärimustekstide võrdleval analüüsil. Kasutan „Eesti kohanimeraamatut“, piirkondlikke kohanimeuurimusi ning digiteeritud muistendeid ja rahvajutte. Kõrvutan nimeseletusi paikade kohta kogutud teabe ja matkatähelepanekutega ning rühmitan nimesid võimalike nimeandmismotiivide järgi. Vaatlen viiteid pinnavormile, pinnasele, taimestikule, loomadele, isikutele ja paiga kasutusele.

Kogutud materjal näitab, et kohanime keeleline päritoluseletus ja paigaga seotud muistend võivad avada sama nime erinevalt. Näiteks seletab „Eesti kohanimeraamat“ Suure Munamäe nime mäe kujuga, ühes muistendis seostatakse seda Kalevipoja leitud munaga. Samuti võivad murdesõnade tähenduse hämardumine ning nimede ülekandumine taludelt või inimestelt raskendada nime päritolu mõistmist. Kõrvutamisel eristan nime päritolu seletavaid lugusid mäe tekkimise või sealsete sündmuste kirjeldustest. Ettekanne avab mäenimesid kui kohaliku keele, maastikutaju ja mälu kandjaid ning näitab, miks vajab iga nime seletamine omaette allikakriitilist käsitlust.

Fotoraamat minu vanavanaisa meresõiduaegadest

Rasmus Kirotar
Tallinna 32. Keskkool, 9. klass
Juhendaja Hanna Maria Laaspere

Minu loovtöö eesmärk oli koostada fotoraamat, mis tutvustab minu vanavanaisa Robert Kasti (sündinud 1937. aastal) noorusaega meremehena. Soovisin jäädvustada tema mälestusi ning siduda need vanade fotode ja dokumentidega, et meie pere lugu säiliks. Kuna vanavanaisa tegeles hobi korras fotograafiaga, on meil kodus palju fotosid tema meresõiduaegadest.

Töö jaoks valisin ja skaneerisin vanavanaisa fotosid, dokumente ja päevikumärkmeid ning viisin temaga läbi poolteist tundi kestnud intervjuu. Küsisin tema õpingute, merereiside, laevaelu ja tööülesannete kohta. Seejärel valisin intervjuust fotodega sobivad mälestused ning kujundasin neist koos piltide ja dokumentidega 68-leheküljelise fotoraamatu. Küsimusele, kuidas ta iseloomustaks merd, vastas ta, et meri on nii romantiline, nagu arvatakse, ainult kaldalt vaadates.

Intervjuust sain teada, et vanavanaisa oli juba noorena merega seotud, ta õppis Tallinna Merekoolis ja töötas merel aastatel 1960–1971. Tema mälestustes tuli esile nii tavaline laevaelu kui ka erakordsed juhtumid. Kõige eredamad mälestused olid tal ajast, mil ta töötas laeval Johannes Vares. Eriti huvitav oli lugu Ameerika lenduri päästmisest, millest õnnestus leida tehisaru abiga ajakirjas LIFE ilmunud artikkel. Samuti lugu Saaremaa poisist, kes jäigi Kanadasse. Selle loo konkreetseid detaile vanavanaisa ei mäletanud, kuid tema kirjelduste põhjal leidsin tehisaru abiga samuti mitmeid artikleid ning vanavanaisa tundis ära ka artiklites olnud nime.

Loovtöö tegemine õpetas mulle intervjuu läbiviimist, mälestuste jäädvustamist ja fotoraamatu kujundamist. Hindan seda väga, et vanavanaisa lubas mul kasutada oma fotosid ja vestles minuga pikalt. See lugu ja fotod on väärtuslik meie perele, kuid ka inimestele, kes tahavad selleaegsest elust rohkem teada saada. Vanavanaisa mälestused aitavad hinnata tänapäeva vabadusi ja võimalusi.

Kaks aastat ühe fantaasialoo maailmas – „Mineviku müsteerium“

Kadi Puumets
Audru Kool, 9. klass
Juhendaja Pille Raudla-Loode

Kuidas võivad perekonna minevikusaladused muuta olevikku ning viia inimese silmitsi seletamatuga? Sellest küsimusest lähtudes kirjutasin omaloomingulise fantaasiajutustuse „Mineviku müsteerium“, milles põimuvad müsteerium, maagilised nähtused ja tegelase sisemine areng. Töö eesmärk oli lisaks omaloomingule uurida fantaasiakirjanduse olemust ning analüüsida selles žanris teose kirjutamisprotsessi.

Jutustuse keskmes on Maria, kelle uus kodu toob päevavalgele tema perekonna minevikuga seotud saladused. Vanad fotod, müstiline vari, maagiline ring ja needus seovad oleviku sündmustega, mille jäljed ulatuvad aastakümnete taha. Koos Oliveriga asub Maria tõde otsima. Jüri kirja leidmine annab vastused paljudele küsimustele, kuid Andrei saatuse lahtiseksjätmine säilitab lõpuni saladuslikkuse.

Töö teoreetilises osas uurisin ulmekirjandust, selle põhiliike ning lähemalt fantaasiakirjanduse alamžanre. Kõrvutasin teooriat enda kirjutatud jutustusega, et välja selgitada, kuhu „Mineviku müsteerium“ žanriliselt paigutub. Järeldasin, et teoses on nii maagilise fantastika kui ka madalfantaasia tunnuseid. Maagilise fantastikaga seovad seda müstiline vari, maagiline ring ja needus, madalfantaasiale on aga iseloomulik see, et üleloomulikud nähtused ilmuvad muidu realistlikus ja tuttavas maailmas. Teoreetiline materjal aitas mul seega vaadata enda loodud jutustust juba mitte ainult autorina, vaid ka analüüsida, milliste võtetega olin fantaasiamaailma loonud.

Kirjutamisprotsessi analüüsides avastasin, et kõige rohkem ei muutunud kahe aasta jooksul mitte loo põhiidee, vaid tee selleni. Esialgne kaheksa peatükiga mustand kasvas kümne peatükiga tervikuks ning tegelased ja sündmused

arenesid kirjutamise käigus. Ma ei koostanud ranget süžeekava, vaid kasutasin vajadusel järgmiste peatükkide märksõnu. Kõige olulisemaks õppetunniks sai, et pika loo kirjutamisel ei saa loota ainult inspiratsioonile, vaja on ka järjepidevust ja distsipliini.

Õigekirjanormidest kõrvalekalded tänapäeva noorte autorite luules ajakirja Värske Rõhk nr 98 näitel

Arianna Vaet
Audru Kool, 9. klass
Juhendaja Pille Raudla-Loode

Kui luuletaja kirjutab *pysti* ja *yks*, loobub suurtest algustähtedest või jätab komad üldse ära, kas ta teeb kirjavea või kasutab õigekirja loomingulise vahendina? Sellest küsimusest lähtudes uurisin oma loovtöös, kuidas ja miks noored luuletajad õigekirjanormidest kõrvale kalduvad ning mida sellised kõrvalekalded luuletusele annavad. Uurimismaterjaliks olid ajakirja Värske Rõhk 98. numbris avaldatud 52 luuletust kaheksalt autorilt. Lisaks tekstianalüüsile küsisin autoritelt endilt, miks nad oma loomingus õigekirjareeglitest kõrvale kalduvad.

Analüüsi käigus selgus, et normidest kõrvalekaldumine võib muutuda autori läbivaks stiilivõtteks. Näiteks asendati *ü* järjekindlalt *y*-ga ning *ks* *x*-iga. Mõni autor oli peaaegu täielikult loobunud suurtest algustähtedest või kirjavahemärkidest, teised kasutasid neid valikuliselt. Leidus ka kokku ja lahku kirjutamise erinevusi. Samas tuli eristada õigekirjanormist kõrvalekaldumist muudest keelelistest võtetest. Näiteks murdekeel ja vanapärased vormid ei ole kirjavead, kuid võivad anda luuletusele erilise kõla ja kultuurilise tausta.

Kõige huvitavam oli võrrelda tekstianalüüsi seitsme vastanud autori enda selgitustega. Selgus, et kõrvalekalded on sageli teadlikud valikud, millega kujundatakse rütmi, pause, teksti visuaalset ilmet ja isikupärast stiili. Kuid üks autor tunnistas, et tema puhul tuleneb osa kõrvalekaldeid ebakindlusest eesti keeles. Seega ei saa ebahariliku kirjapildi põhjal alati otsustada, kas tegemist on vea või teadliku stiilivõttega.

Uurimuse põhjal jõudsin järeldusele, et luules pole kõige huvitavam küsimus, kas reeglit rikuti, vaid miks seda tehti. Sama kirjapilt võib ühes tekstis olla eksimus ja teises teadlik kunstiline võte. Õigekirjanormist kõrvalekaldumine muutub loominguliseks vahendiks siis, kui autor kasutab seda eesmärgipäraselt.

Omadussõnad Nõukogude Liidu ajakirjanduses Tartu Kommunisti (01.–03.07.1941) näitel

Kätriin Kõiv
Tartu Jaan Poska Gümnaasium, 12. klass
Juhendaja Sandra Sild

Nõukogude Liidus mõjutati inimesi pidevalt, kommunistliku partei olulisim mõjutamisvahend oli meedia. Partei soovis luua meediasse ideoloogilise keskkonna, mis muudab inimeste väärtusi ja mõttemaailma, et need vastaksid kommunistlikele väärtustele ja ideedele. (Lauk 1999)

Üks viis inimesi mõjutada on keelekasutuse kaudu. Uurimistöö „Omadussõnad Nõukogude Liidu ajakirjanduses Tartu Kommunisti (01.–03.07.1941) näitel" eesmärk oli välja selgitada, milliseid omadussõnu kasutati, et kirjeldada Nõukogude Liidu seisukohast positiivseid ja negatiivseid nähtusi. Selleks püstitasin kaks uurimisküsimust: milliseid omadussõnu kasutati Nõukogude Eesti ajakirjanduses Nõukogude Liidu kajastamiseks ja milliseid Nõukogude Liidu vastaste ideede alandamiseks. Ma otsisin omadussõnu Tartu Kommunisti 1941. aasta 1.–3. juuli numbrite esilehtedelt ja kasutasin tabeleid, et neid analüüsida.

Töö esimeses pooles annan ülevaate Nõukogude Liidu ideoloogiast ja tsensuuri eesmärkidest, sellest, kuidas meedia inimest mõjutab ning millist mõju avaldavad keeleline mõjutamine ja omadussõnad lugejale. Töö uurimuslikus osas põhjendan analüüsimaterjali valikut ja kirjeldan, kuidas omadussõnu kogusin ning tabelitesse jaotasin. Lisaks toon välja võimalikud vead, mis võisid tekkida omadussõnu kogudes.

Tulemused näitavad, et Nõukogude Liitu kirjeldati positiivselt, Saksamaad püüti aga omadussõnade kasutuse abil kujutada halva, ebainimliku ja nõrgana. Nõukogude Liidu ilustamiseks ning selle suhtes positiivsete nähtuste kirjeldamiseks kasutati enim sõnu *suur* (15x), *sotsialistlik* (13x), *visa* (10x) ja *püha* (9x). Vaenlase halvustamise eesmärgil kasutati enim sõnu *fašistlik* (29x) ja *suur* (8x).

Kasutatud omadussõnad osutavad partei eesmärgile, et inimesed toetaksid sõja ajal Nõukogude Liitu, mitte Saksamaad, ning oleks valmis kriisi ajal riiki abistama.

Kasutatud allikad

Lauk, E. 1999. Practice of Soviet Censorship in the Press. The Case of Estonia. *Nordicom Review*, 20 (2), lk 19–31.

Tartus elavate soome-ugri noorte intervjueerimine

Marie Gordeeva
Hugo Treffneri Gümnaasium, 12. klass
Juhendajad Kristiina Punga (Hugo Treffneri Gümnaasium) ja Svetlana Karm (Eesti Rahva Muuseum)

Eesti on mitmekultuuriline riik, ta on koduks väga paljude rahvuste esindajatele. Kuna minul on udmurdi ja mari etniline taust, huvitavad mind eelkõige Eestis elavad soome-ugri rahvad. Väga suur osa neist on tulnud Eestisse 1990. aastatel toimunud hõimurahvaste programmi raames. Nende lapsed, nii nagu ka mina, on sündinud ja üles kasvanud Eesti kultuuriruumis ja ühiskonnas, mistõttu võib nende identiteet kujuneda mitmekihiliseks ning sisaldada nii Eesti kultuuriruumi kui perekonna kaudu edasi antud soome-ugri kultuurilist tausta. Suheldes nende noortega, olen märganud, et rahvusliku identiteedi ja enesemääratluse küsimus on nende jaoks mitmekihiline ja keeruline. Enda uurimistöös uurin, milline tähendus on soome-ugri päritolul nende enesemääratluses ja kuidas nad oma kultuurilise taustaga suhestuvad.

Soome-ugri noorte identiteedi uurimiseks kavandasin ja viisin läbi intervjuud nelja uuritavaga ning kasutasin autoetnograafilist meetodit. Uurimuse käigus püüdsin saada sisendit selle kohta, kuidas intervjueeritud noored suhestuvad oma etnilise päritoluga, tunnetavad oma rahvust eri olukordades ning millised on nende suhtumised oma pärandkultuuri hoidmisesse ja edasikandmisesse. Saadud sisendi edastasin Eesti Rahva Muuseumile Eestis elavate soomeugrilasi kajastava ajutise näituse kavandamiseks.

Hugo Treffneri Gümnaasiumi neidude arusaamad naiseks olemisest: kuidas on soolised normid neid arusaamu mõjutanud?

Madli Olbrei
Hugo Treffneri Gümnaasium, 12. klass
Juhendajad Monika Piirimäe, Raili Marling

Teema valik tulenes huvist uurida soorollide mõju naistele ning kuidas soorollid meie ühiskonnas on mõjutanud nende arusaama naiseks olemisest. Sugu on üks tugevamaid rolliidentiteedi allikaid (Choi jt 2003), mis kujundab inimeste hoiakuid (Ridgeway & Bourg 2008). Töö uurimisprobleem on, kuidas on soostereotüübid mõjutanud Hugo Treffneri gümnaasiumi tüdrukuid. Soostereotüüpe on Eestis uuritud, kuid tüdrukute endi kogemusi ja arusaamu naiseks olemisest on vähem käsitletud.

Oma uurimistöös otsin vastust järgmistele küsimustele: milliseid soostereotüüpe tajuvad HTG-s õppivad tüdrukud ning milliseid omadusi, väärtusi ja käitumismustreid seostatakse nende arvates naiselikkusega? Kuidas soorollid meie ühiskonnas on mõjutanud noorte naiste arusaama naiseks olemisest?

Soostereotüübid on mingis kultuuris ja ajaperioodil kehtivad üldised jagatud arusaamad naiste ja meeste olemuse kohta, mis ümbritsevad inimesi iga päev ning mõjutavad nii üksikisiku identiteeti kui ka suhteid teiste inimestega. Soorollid on õpitud käitumisviisid teatud ühiskonnas, kogukonnas või muus rühmas, mis määravad, milliseid tegevusi, töid ja kohustusi tajutakse naistele ja meestele omastena. Soorollid muutuvad seoses muutuvate majanduslike või poliitiliste oludega, samuti seoses ühiskonna sotsiaalse arenguga. (Papp 2017)

Andmeid kogun viie poolstruktureeritud intervjuuga täisealiste Hugo Treffneri Gümnaasiumis õppivate tüdrukutega. Analüüsin neid Brauni ja Clarke'i (2006) temaatilise analüüsiga. Töö on pooleli.

Kasutatud allikad

Choi, N. & Fuqua, D. R. 2003. The structure of the Bem Sex Role Inventory: A summary report of 23 validation studies. *Educational and Psychological Measurement*, lk 872–887. https://doi.org/10.1177/0013164403258235.

Papp, Ü.-M. 2017. Võrdlev tabel soolise võrdõiguslikkusega seotud mõistetest. *Eesti Naisuurimus- ja Teabekeskus*. https://enut.ee/vordlev-tabel-soolise-vordoiguslikkusega-seotud-moistetest/ (23.05.2025).

Ridgeway, C. L. & Bourg, C. 2004. Gender as status: An expectation states theory approach. *The psychology of gender*. Guilford Press, lk 217–241.

Braun, V. & Clarke, V. 2006. Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3, lk 77–101. https://doi.org/10.1191/1478088706qp063oa.

Eesti Kirjandusmuuseum

EESTI RAHVA
MUUSEUM

HUGO TREFFNERI GÜMNAASIUM

Eesti
Teadusagentuur